

VERSCIJNT MAANDELIJKS

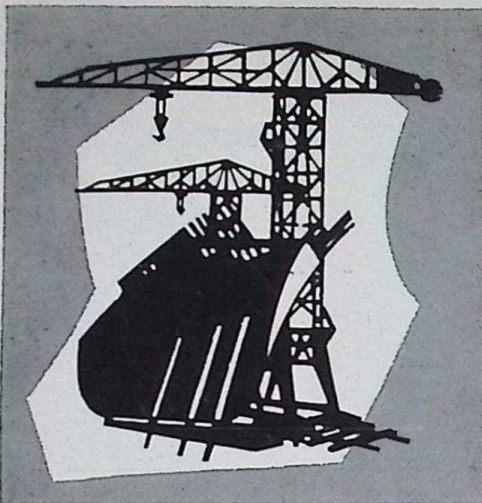
Boele-nieuws

PERSONEELBLAD VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V.

OKTOBER 1969 No. 127

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek N.V. —
Bolnes**

tel. Rotterdam 010—134862
tel. Ridderkerk 01804—3422

REDACTIECOMMISSIE (alf.):

L. Ardon
G. de Jong
E. H. Koch

EINDREDACTEUR:

J. G. v. Beek — telefoon toestel 290.
Kopij inleveren voor de 15e van elke maand.

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of
gedeeltelijk, worden overgenomen.

Het volgende nummer verschijnt in de
eerste week van november.

BIJ DE VOORPLAAT

Dit is helaas alweer de laatste zomerse
voorplaat van dit seizoen. We gaan met
de ganzenpas de nachtschuit in.

Druk: Benedictus - N.R.C. - Rotterdam

NOORSE CADETTEN WAREN ONZE GASTEN

OP WOENSDAG 27 AUGUSTUS waren ongeveer 70 Noorse cadetten, opvarenden van het Noorse opleidingsschip „Statsraad Lehmkuhl”, de gasten van ons bedrijf. Het dagprogramma luidde:

10.00 uur:	<i>Aankomst in de kantine — verwelcoming door directie — speech door bedrijfsleider G. de Jong.</i>
10.45 uur—12.15 uur:	<i>Excursie over het bedrijf.</i>
12.15 uur—13.30 uur:	<i>Lunch in kantine.</i>
13.30 uur—15.00 uur:	<i>Tocht naar en bezoek aan molens te Kinderdijk.</i>
15.00 uur—18.30 uur:	<i>Bezoek aan Gouda (St. Janskerk en Waag).</i>
19.00 uur—20.30 uur:	<i>Diner in Lommerrijk te Hillegersberg.</i>
20.30 uur:	<i>Terug naar boord (Parkkade).</i>

Boele-Noorwegen

Ons bedrijf benut van de totale productie-capaciteit ongeveer 70 % ten behoeve van de reparatie. Jaarlijks worden enkele honderden zeeschepen van allerlei nationaliteiten aan onze zorgen toevertrouwd. Van de buitenlandse schepen zijn ongeveer 60 % Noors.

Er bestaat dan ook een sterke relatie tussen Boele en de Noorse scheepvaart. De komst van de Noorse cadetten gaf ons bedrijf de gelegenheid te tonen, dat wij deze relatie op de juiste waarde weten te schatten. Niet alleen in zakelijk opzicht, maar ook zoals onze adjunct-directeur, de heer B. A. v. d. Graaff, het 's avonds tijdens het diner voor de Noorse jongens omschreef: „De nauwe contacten, die wij als bedrijf met jullie land onderhouden, brengen met zich mee, dat regelmatig bezoek van onze medewerkers aan Noorwegen plaats heeft. Jullie hebben een prachtig land. En niet alleen dat treft ons. Maar de vriendelijkheid en de gastvrijheid, die ons daar altijd weer ten deel vallen, maken steeds weer indruk op ons. We zijn blij, dat we eens iets terug kunnen doen.”

De „Statsraad Lehmkuhl”

Voordat we de gang van zaken op 27 augustus de revue laten passeren, willen

we de blik eerst richten op de „Statsraad Lehmkuhl”, een schip, waarop wij Hollanders terecht jaloers kunnen zijn. Een zeldzaam mooi zeilschip, dat de respectabele ouderdom heeft van 55 jaar. Het werd in 1914 in Duitsland gebouwd (in het jaar dus waarin de Eerste Wereldoorlog uitbrak) met doel de opleiding van leerlingen voor de Hamburg-Amerika Linie. In 1918 werd het schip door Engeland als oorlogsbuit beschouwd en in 1922 verkocht aan Noorwegen. Daar was het de minister Kristofer Diederich Lehmkuhl, die het idee opvatte om een trainingsschip voor zeelieden er op na te gaan houden en daarom de driemaster kocht met hulp van de Bergense Stoomschip Maatschappij.

De minister had er goede redenen voor. De Noorse kustlijn heeft een lengte van ongeveer 3000 km en 4/5 van de totale bevolking woont binnen 30 km van de kust. 't Is dus logisch dat een groot deel van de bevolking de zee tot haar broodwinning heeft gemaakt. De minister doorzag de noodzaak van goed vakmanschap ter zee. Zo kreeg Noorwegen een zeilend opleidingsschip, dat tot nu toe cursus heeft gegeven aan meer dan 5000 leerlingen in de leeftijd van 15-17 jaar. De cursus aan boord duurt 5 maanden en heeft tot doel de jongens een idee te geven van en vertrouwd te maken met het leven op zee. Ze krijgen een ge-

varieerde training, die veel omvattend is. Want een schip op zee is een wereld apart. De jongens moeten niet alleen leren om zeilen te zetten of te reven (wat niet gemakkelijk is bijna 60 meter boven dek!), maar ze leren ook splitsen, schilderen en alle dekwerk. Ze werken in de machinekamer, leren omgaan met allerlei gereedschappen. Krijgen lessen in persoonlijke hygiëne, eerste hulp, kunstmatige ademhaling. Dit was slechts een greep, maar u begrijpt wel, dat zo'n opleiding aan boord van dit schip van onschatbare waarde voor de jongens is.

Geen „stoerdoeners”

Allicht zou u denken, dat we hier op 27 augustus een troep lawaaierige branieachtige z.g.n. stoere jongens op bezoek kregen. Nee. Juist het tegendeel was waar. Eerlijk gezegd vonden we dat zelf ook een beetje eigenaardig, want we hadden het anders verwacht. Hun optreden was hoogst gedisciplineerd en hun houding zou men bijna kwalificeren met „bedeesd”.

Daar vergissen we ons wel meer in. Jongens, die blijk geven over de mentaliteit te beschikken hard werk en harde training aan te kunnen, hebben geen grote mond en geen quasi stoere houding nodig. Zij spelen geen toneel. Sommige jongens, die inhoud missen, trachten dat wel eens aan te vullen met uiterlijk vertoon van datgene, wat ze innerlijk missen.

Op de Boele-toer

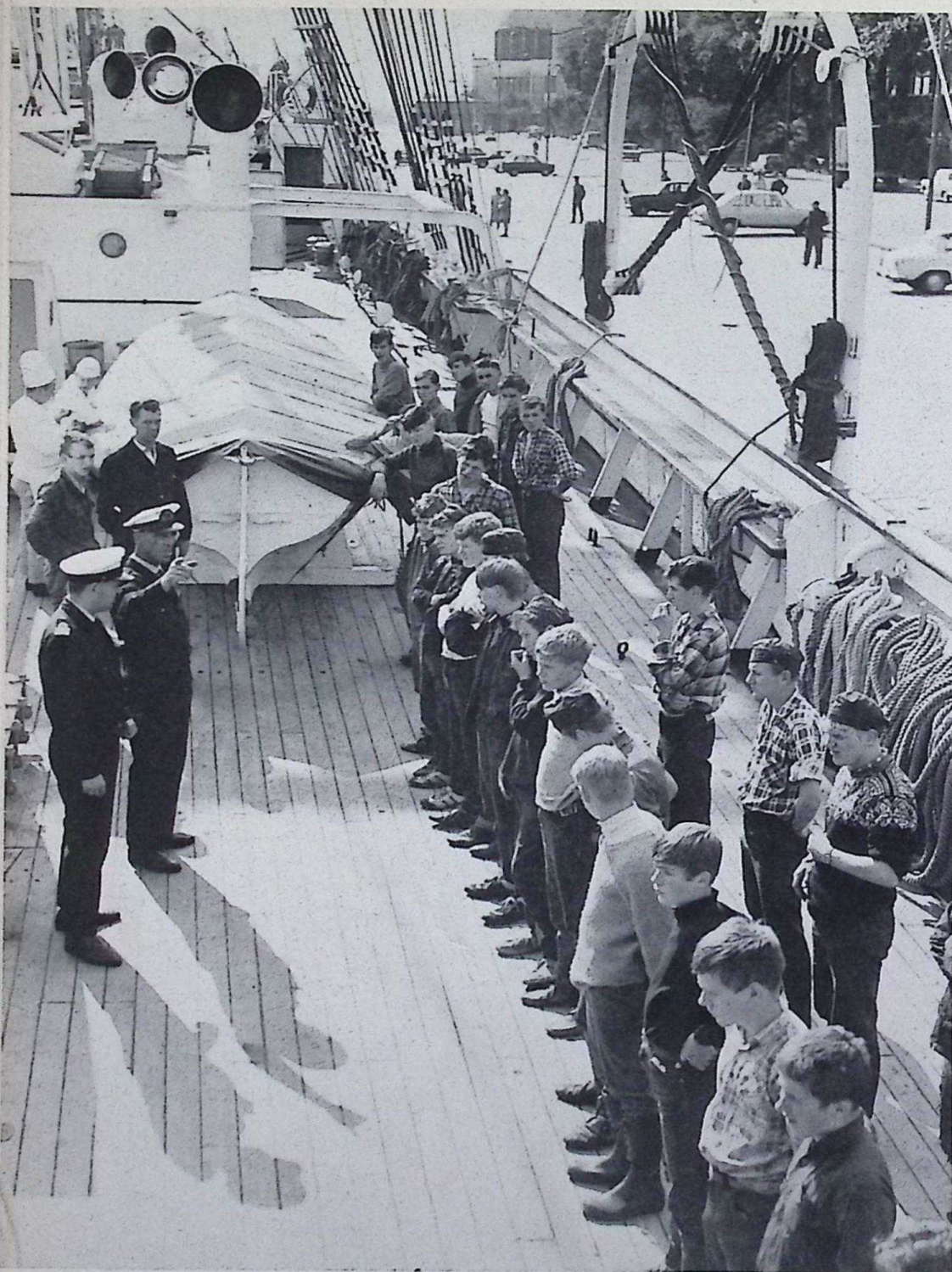
Om tien uur arriveerden de cadetten, enkele van de bemanningsleden, Mevrouw Overdiep-Pihlfeldt (voorzitter van de Noorse vrouwenvereniging van Rotterdam) en de heer Vellekoop namens het Noors consulaat.

De heer Joh. Boele verwelkomde de gasten, waarna bedrijfsleider G. de Jong een overzicht gaf van alle activiteiten die op ons bedrijf worden ontplooid. Hierna begon een rondleiding over het bedrijf, waartoe de jongens in vier groepen onderverdeeld werden. De kapitein van het Noorse schip „Stolt Condor” had te kennen gegeven, dat hij het op prijs zou stellen als hij de jongens aan boord zou mogen begroeten en daarom gingen alle groepen op dok I hun opwachting maken bij de kapitein.

Pret om een pet

Na een broodmaaltijd in de kantine vertrok het gezelschap naar de molens te Kinderdijk. 't Weer zat mee, want grote witte wolken, die het zo voortreffelijk doen in het Hollandse landschap, zeilden langs de blauwe hemel. Als Hollander ga je dan je eigen land weer zien. De bewonderende blikken van de buitenlan-

Deze jongens hebben geen branje nodig, want ze kunnen tegen een stootje. Zoals u ziet is discipline aan boord een eerste eis.

ders openen dan plotseling je eigen ogen: ja, wat is dit gebied toch verbazend mooi.

Eén van de Noorse jongens hing bij wijze van grap zijn pet aan één van de wieken van een draaiende molen. Maar had hij even pech. Toen de pet boven was liet de wind het plotseling afweten en de molen stond stil met de pet op het hoogste punt in de lucht! Een gezamenlijke

schaterlach, die in het Noors overigens net eender klinkt als in 't Hollands, was het gevolg. De molenaar kwam te hulp. Maar net toen hij het geval in beweging wilde brengen, kreeg de wind vat op de matrozenpet en liet hem met een prachtige boog in de brede sloot zeilen. Opnieuw uitbundige pret, maar de pet kon toch nog met enige moeite van de verdrinkingsdood gered worden.

Kaas en stroopwafels

De tocht werd hervat met een bezoek aan Gouda. En ook hier weer besloep ons het gevoel van: o, wat zijn we toch eigenlijk sufferds. Zeker, we zijn allemaal wel eens in Gouda geweest, maar hebben we dit prachtige stadje wel eens bekeken met de ogen van een buitenlander? Komen we er wel eens toe om per auto, brommer of fiets (jazeke, Gouda is voor ons toch geen afstand?) naar Gouda te gaan en daar rustig in het centrum op een terrasje te gaan zitten en te genieten van het prachtige stadscentrum? Wel eens, net als nu het Noorse gezelschap, in de Sint Janskerk geweest met unieke gebrandschilderde ramen en het schitterende orgel? Wel eens in de Waag geweest en u voor laten lichten over de bereiding van boerenkaas? We zagen het allemaal dank zij de V.V.V. in Gouda. In de Waag was het V.V.V.-directeur de heer v. d. Wal, die het allemaal uitlegde (de heer Vellekoop fungeerde als tolk) en enkele meisjes in oud-Hollandse klederdracht gingen rond om de jongens boerenkaas te laten proeven. Bovendien kregen ze namens ons bedrijf een boerenkaasje en een pak Goudse stroopwafels aangeboden. 't Viel allemaal letterlijk en figuurlijk goed in de smaak.

Afscheid

Tijdens het diner in Lommerrijk te Hillegersberg werden over en weer vriendelijke woorden van waardering uitgewisseld. De heer v. d. Graaff vermeldde we reeds. Dankwoorden werden gesproken door Mevrouw Overdiep-Pihlfeldt en de heer Sandberg, vice-consul aan het Noors consulaat te Rotterdam. De heer Joh. Boele had als laatste spreker de taak om de jongens alle goeds voor hun toekomst te wensen en besloot met de beste wensen voor een veilige en voorspoedige thuisreis met de „Statsraad Lehmkuhl”.

Epiloog

De „Statsraad Lehmkuhl” is inmiddels weer in Noorwegen gearriveerd en blijkens de reacties is de „Boele-dag” bij de Noren buitengewoon in de smaak gevallen. We ontvingen een uitvoerig schrijven van onze Noorse agent, de heer K. Tischendorf (ook diens zoon bevond zich onder de cadetten), waarin hij in enthousiaste bewoordingen verhaalde hoezeer de jongens hadden genoten. Hij vertelde, dat de jongens ook in Londen waren geweest, maar „dat haalde niet bij Rotterdam...”

Zo oordeelden ze. Ook ontvingen we een dankbetuiging van de rederij Hilmar Reksten, waarin zij namens de jongens dank bracht voor wat zij noemde „een onvergetelijke dag”.

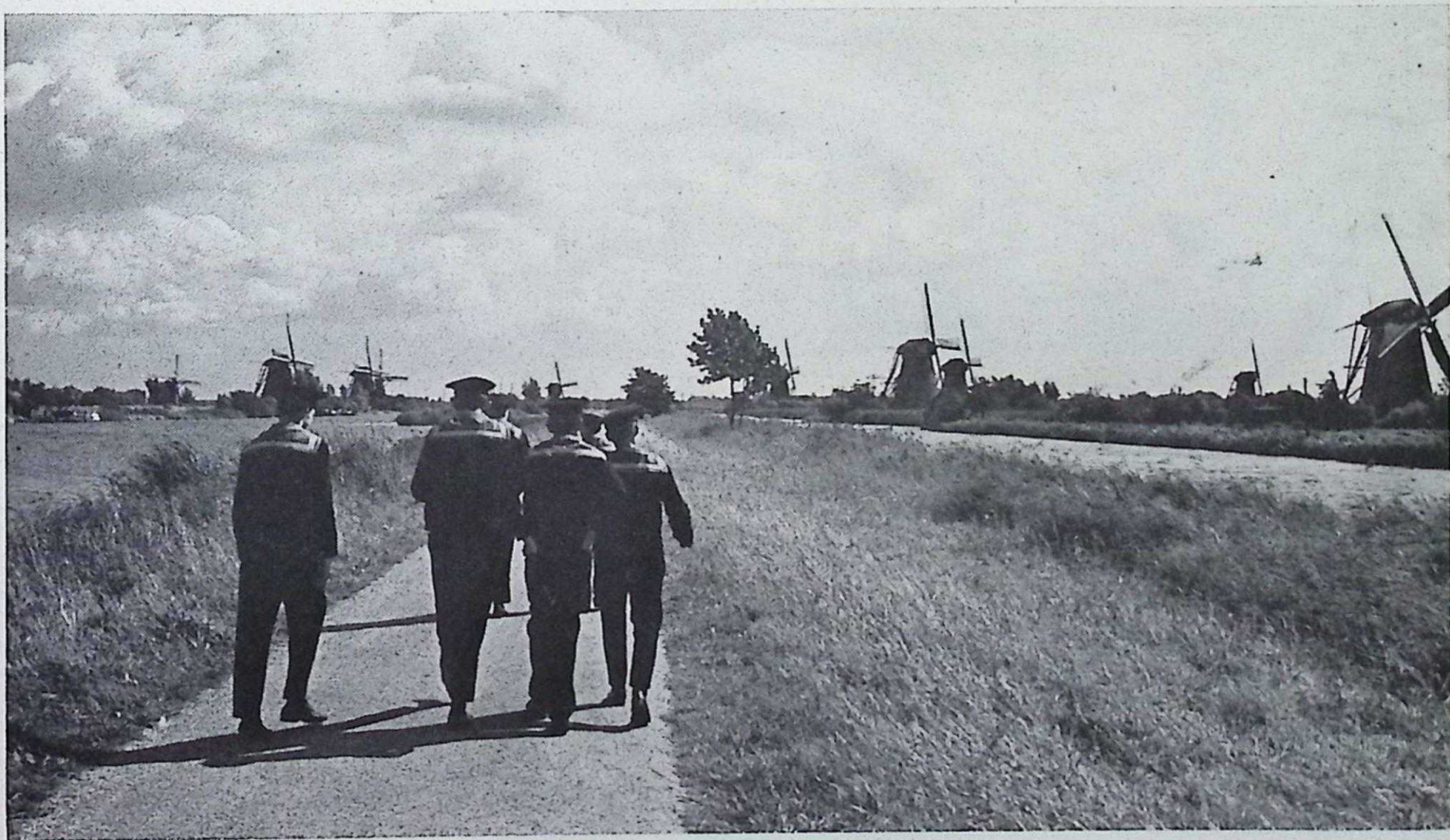
Aankomst in de kantine.

De stuurman bood een schilderij van zijn schip aan.

De Noorse voorman Mangseth gaf Noorse tekst en uitleg.

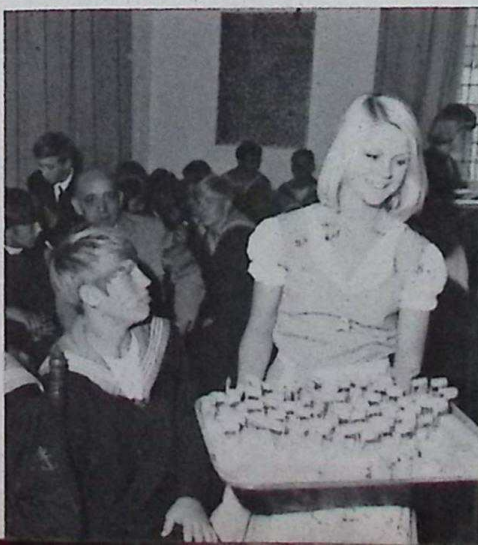
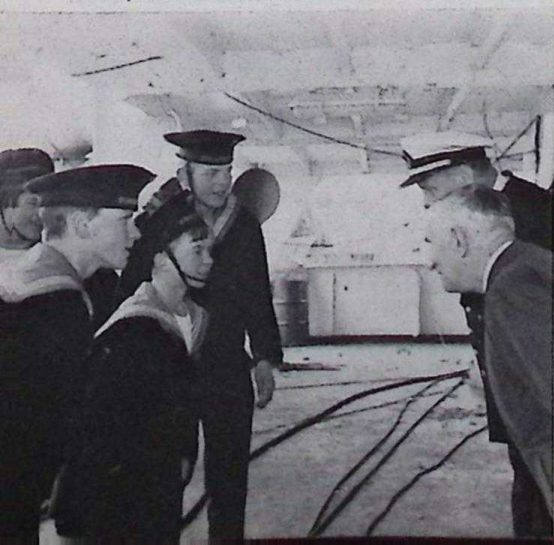

In het schitterende molengebied

„Wil jij ook kapitein worden, kleine man?” vroeg de kapitein van de „Stolt Condor”.

In de Goudse Waag werd menig oogje gewaagd aan de Waagmeisjes.

Kadetjes voor de cadetjes (rechts Alex Tischendorf).

SEPTEMBER...

reparatiemaand

Bovenstaande luchtfoto van de bekende luchtfotograaf Bart Hofmeester werd gemaakt op 7 augustus 1969. Opvallend punt is de nieuwe dokpier. Er is hoegenaamd geen bedrijvigheid te zien, want de bouwvakkers hadden op dat moment vakantie.

Inmiddels is dok II op haar plaats van bestemming gearriveerd, zodat het beeld drastisch is gewijzigd. En het werd hoog tijd ook, want we hebben al vele malen moeten zeggen: „Het spijt ons bijzonder, maar we zitten helemaal vol.” Aan de andere kant van de telefoonlijn dan een

rederij, dikwijls een goede klant, die een reparatie of surveybeurt voor één van haar schepen aanbood.

Erg jammer, niemand laat graag werk schieten, maar vol is vol. En voor het uitvoeren van alle onderhanden verbouwingen, verlengingen en reparaties moesten alle hulpbronnen worden aangesproken.

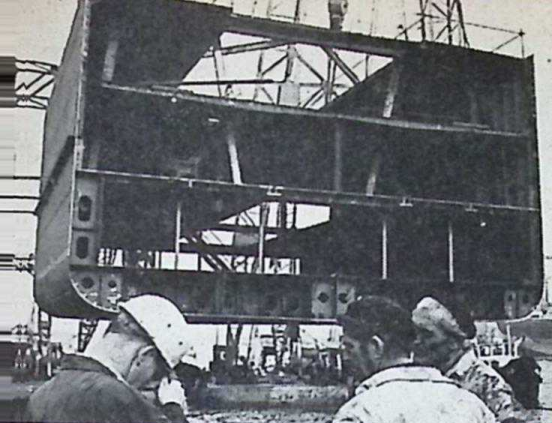
De „Clement” kreeg een nieuw vriesruim en een nieuw achterdek. Op de „Genca” moesten onze klinkploegen zo'n 8000 nieuwe nagels inslaan. Hetgeen met veel overwerk en weekeindwerk wel lukte.

De „Rhenus 155” verdween weer uit het werfbeeld. Haar middenrif-breuk werd vakkundig weggewerkt en zij kreeg een versterkte denneboom. De „Democritos” en de „Lena”, de „Bever”, de „Duwvogel”, zij allen kwamen en gingen.

De „Echo” is, verlengd en wel, in Engeland gearriveerd en de „Shorthorn Express” is koeien aan het transporteren. Wellicht komen we daar nog op terug. Op 9 september werd de „Suffolk” doorgesneden en van haar nieuwe middensectie voorzien. Hoezeer dit verlengen ook een routinekwesitie is geworden, verrassingen zijn toch altijd mogelijk. Door haar gedrongen scheepsvorm en zware constructie, gecombineerd met het feit dat het schip er drie dekken op na houdt, bleek het noodzakelijk het voorschip één nacht later aan te brengen dan gebruikelijk. Dit vanwege de speciaal benodigde

Zo is het Inwendige van de „Shorthorn Express” geworden.

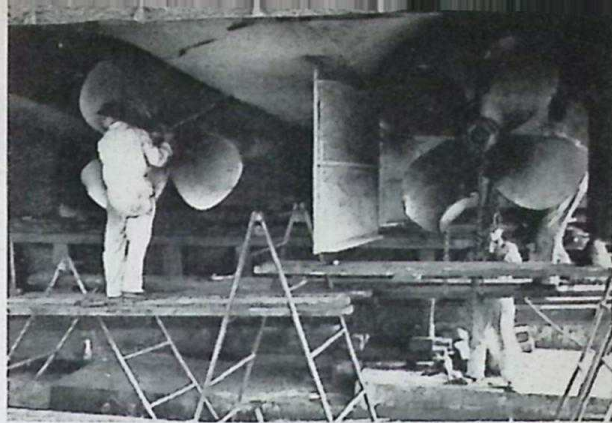

De Suffolk-sectie werd eerst in dok II gezet. Baas Rijdsdijk (l.) denkt zich suf(folk). De heren Niezink en Looyenga horen het kraken...

De „Genca" vroeg om 8000 nieuwe nagels. A. Nijholt klikt hier de 7162ste. Zijn helper is B. de Ruitter.

Hoe meer schroeven, hoe meer omgebogen schroefbladen. De bankwerkers wisten er echter wel raad mee („Duwvogel" op rep.helling III).

De loodsdienst werd, ondanks het vele reparatiewerk, allesbehalve gestaakt. Verlengingssecties en beunsecties (1038) vroegen alle aandacht. Boven: L. Preesman en J. Veldhuizen. Onder: A. v. d. Pol en J. v. d. Heiden.

zware ondersteuning. Door de grote inzet van alle betrokkenen kwam ook dit weer voor elkaar.

De „Aristoteles" kwam ook op 9 september aan de werf. Haar verlenging zal eind september geschieden.

Intussen wordt driftig gewerkt aan de nieuwe middensekties voor de „Sussex" (op 15 oktober aan de werf) en voor de „Ulysses" en de „Hermes", welke ook over een maand zullen afmeren.

Ons enige „echte" nieuwbouw-object, bnd. 1038, krijgt, nu op 8 september de bouwsecties zijn geplaatst, wat meer gestalte. Begin december zal zij voor de afbouw naar werf Vuyk verhuizen.

De verschillen tussen deze foto's zijn twee dagen en 14,90 meter (verlenging Suffolk).

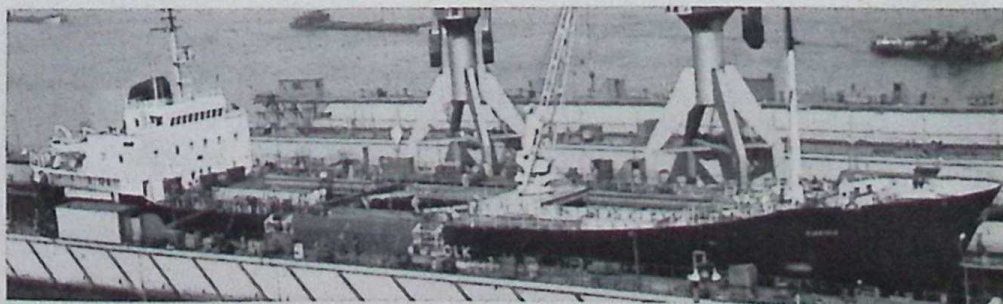
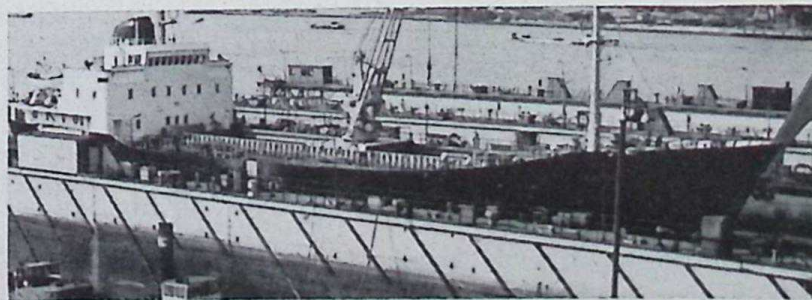
ENKELE BELANGRIJKE NIEUWE PROJECTEN

De afdeling binnenvaart zal binnenkort enkele interessante karweien uit te voeren krijgen. De „Blümlisalp", een motorschip van Bollaert Scheepvaart te Rotterdam moet omgebouwd worden tot tanker.

Van de baggermolen „Atlas" van N.V. Aannemers-bedrijf Breejen van den Bout moet het casco verlengd worden. Ook de emmerladder moet verlengd en geschikt gemaakt worden om dieper te kunnen baggeren.

Als nieuwbouw kunnen we beschouwen de opdracht die we van N.V. v. d. Giessen/de Noord ontvingen voor het compleet leveren van 3 achterschepen met gelaste stevens met een gewicht per stuk van ± 110 ton. De eerste hiervan dient eind maart 1970 opgeleverd te worden.

Deze achterstevens zijn bestemd voor container-schepen, waarvan er twee bij v. d. Giessen/de Noord gebouwd worden en één bij de Hoop, Lobith.

SCHANDE, DIE WATERVERONTREINIGING!

En wat doen wij?

Een grote stroom pikzwarte zware stookolie kwam op donderdagmorgen, 28 augustus, haven II binnendrijven en maakte in een ommezien helling II tot een grote, vieze smeertroep. En iedereen, die het zag, kreeg onmiddellijk een gevoel van afkeer voor degenen, die verantwoordelijk waren voor deze wandaad. En terecht natuurlijk. Voor zo'n weezinwekkende vorm van watervervuiling kunnen we geen woorden vinden, die voldoende onze gevoelens kunnen vertolken. Laten we het dus maar niet proberen ook.

Maar toch moeten we vooral niet vergeten, dat wat hier in het groot gebeurde, door heel velen in het klein wordt gedaan. U kent het gezegde: Wie steelt is een dief. Daarmee wordt bedoeld dat, ongeacht wat men steelt, men toch een dief is. Of men een dubbeltje steelt of een ton doet niet ter zake. In beide gevallen is men een dief.

Net zo min maakt het *in principe* enig verschil of u een karrevracht vuil in de rivier gooit of een dot poetskatoen. U bent in beide gevallen een watervervuiler. Het maakt principieel geen verschil of u een vuilnisemmer op straat omgooit of dat u een plastic shagzakje op straat weggooit. In beide gevallen bent u een straatverontreiniger.

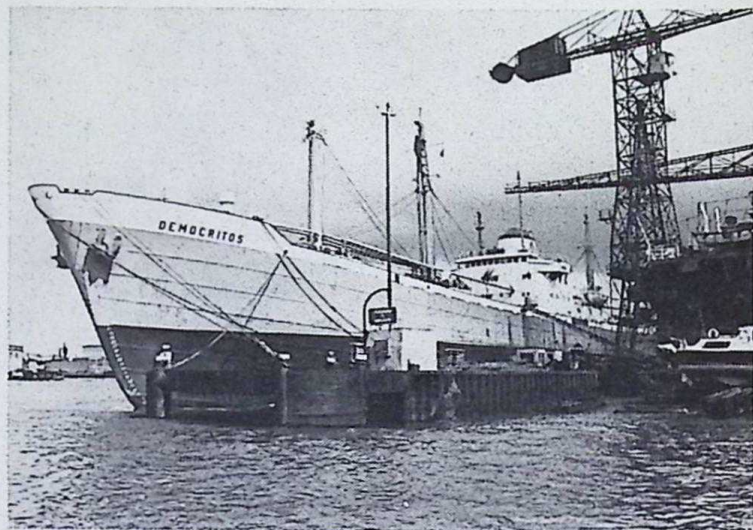

De zwarte brel op helling II.

Hoe kwam helling II onder de stookolie te zitten? Dit zijn de feiten.

Toen de oliestroom de haven binnenkwam, ging m.b. „Jan” er op uit om te kijken waar de stroom zijn oorsprong had en de toen bovenstreams aan de werf liggende schepen werden onderzocht.

Om 10.00 uur ontdekte men vanaf de wal zowel als van de „Jan”, dat midscheeps de „Democritos” (kade I) vuil water en olie naar de oppervlakte stegen. Gezamenlijk met de motorboot van de Rijkshavendienst werd waargenomen, dat \pm 1 m onder water een dikke straal olie uit de „Democritos” spoot. De hoofdwerktuigkundige en de 1e stuurman werden ontboden (de kapitein was afwezig), maar zij ontkenen. 't Was onmogelijk, zeiden ze, want de lenspomp lag al 7 dagen uit elkaar. Een onderzoek in de machinekamer wees echter uit, dat a. de lenspomp niet in elkaar lag en dat de electromotor hiervan nog warm was; dat b. de afsluiters aan pomp en verdeelkasten zodanig open stonden, dat naar buiten werd gepompt; dat c. in de pomp dezelfde olie werd aangetroffen, die in haven II dreef.

Men blijft echter ontkennen en daarom werden diverse oliemonsters getrokken uit pomp, bilges en haven voor laboratoriumonderzoek. Dit onderzoek heeft inmiddels uitgewezen dat de „havenolie” wel degelijk „Democritos-olie” was. Desondanks blijft de kapitein ontkennen!

Afgezien van de narigheid van de schuldvraagkwestie met alle gerechtelijke rompslomp vandien, moeten we ons ook nog realiseren wat een hoop geld met deze smeertroep was gemoeid. Het schadebedrag beloopt ongeveer f 30.000,—. Geen kapitaal, dat is waar, maar het is gewoon weggegooid. Niemand heeft er iets aan.

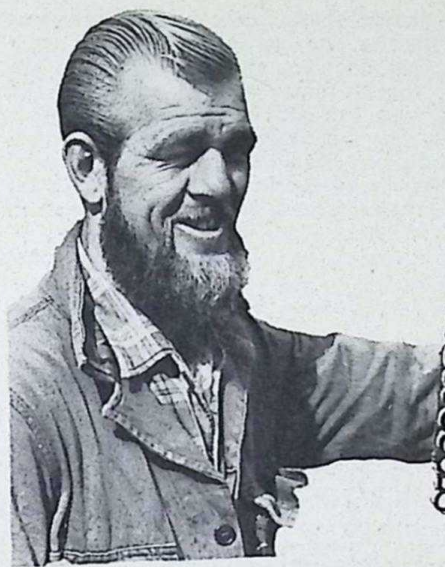
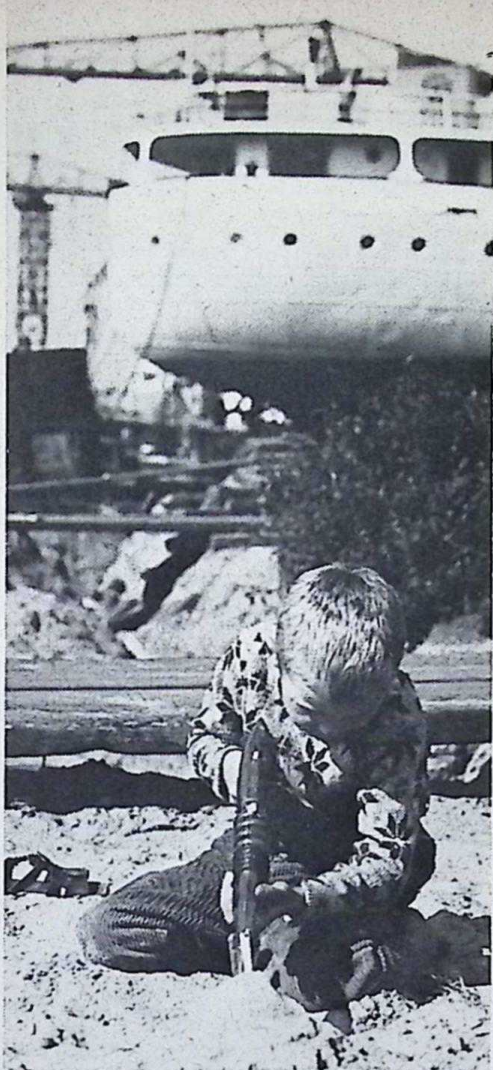
Zo zagen we dan eens van nabij het teken aan de wand: waterverontreiniging, waarmee de mensheid zichzelf kan vernietigen. Wij leven slechts bij de gratie van het water. Verdergaande verontreiniging zal onvermijdelijk de volksgezondheid gaan aantasten.

En waar ligt het begin van de bestrijding van alle verontreiniging?

BIJ ONS!

Monsters van de stookolie werden aan de rivierpolitie overhandigd.

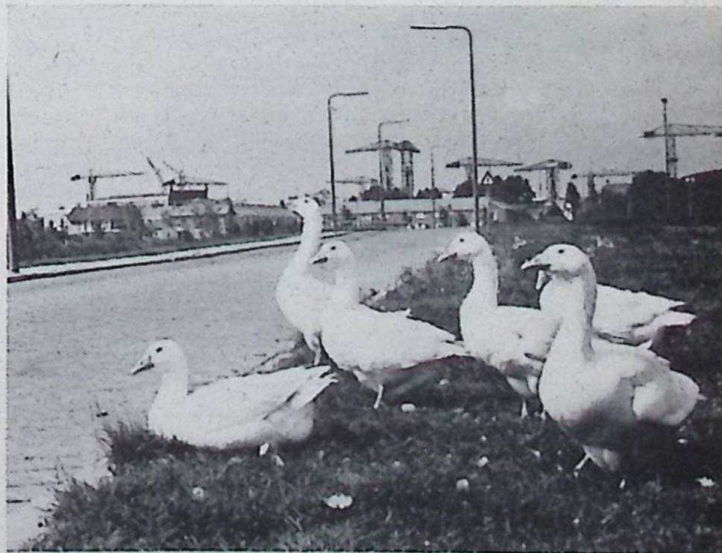

„Samen een dagje bij Boele uit. Ja, gazelleg.“ (H. Geene, D. Geense en J. Huyzer).

Hoe gezellig en fijn het bij Boele kan zijn

Een zonnige pagina, bedoeld als een eresaluut aan
de prachtige zomer van 1969

Het zontje van de kapitein van m.s. „Jutland“ benutte het zontje door dagelijks op de werf te spelen. Hier maakt hij een heerlijke zandtaart. „Waar ben je nu mee bezig?“, vroegen we. „Op-spuiten natuurlijk“, zef hij.

Van Slikkerveerse zijde voerde onze weg steeds langs de zonovergoten Beneden Rijnweg, waar nieuwsgierige ganzen ons verwelkomden.

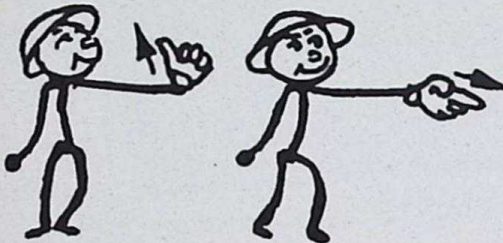
Veronderstel, dat deze foto gemaakt zou zijn bij mierzerig, koud weer. Dan zou u besllet zulke vrolijke gezichten niet gezien hebben. Het zontje kan wonderen doen.

OVER HIJSEN EN HIJSKLEMMEN

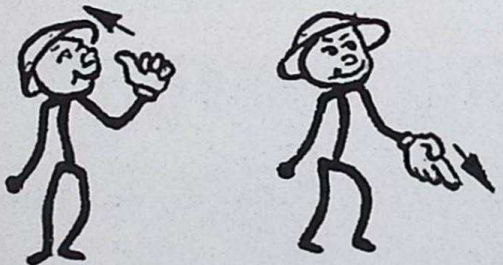
Hijsaanwijzingen

In een vorige uitgave hebben we door middel van tekeningetjes aangegeven hoe u gebarentaal moet spreken met de torenkraanmachinist. Eénheid in de gebaren bevordert de werkvoortgang en voorkomt misverstanden.

Hier volgt nog een aanwijzing voor het in- en uitkatten, wat bij ons nogal veel voorkomt. We kunnen daarvoor dezelfde gebaren gebruiken als in tekeningetje 5 stond aangegeven, maar we moeten de gebaren dan in horizontale richting geven. Dus zo:

Dit is voor inkatten en uitkatten bij torenkranen.

Dit is voor optoppen en aftoppen bij wipkranen.

Hier volgt nog een regel, waartegen dikwijls gezondigd wordt: Gebruik nooit een hijsketting als strop. Een hijsketting mag alleen maar gebruikt worden om lasten met stropen of hijsogen te transporteren.

Als we de hijsketting op andere manieren gebruiken, is men er niet zeker van, dat de ketting doelmatig is voor het hijswerk, waarvoor hij oorspronkelijk was bestemd.

PLATENHIJSKLEMMEN

Toepassing

De platenhijsklemmen voor verticaal platentransport worden gebruikt voor het hijsen, resp. transporteren van platen, secties, profielen en het „bijbrengen” van de samen te stellen onderdelen bij de bouw van staalconstructies etc. Hijscapaciteit en bekopening van de klem te kiezen in overeenstemming met gewicht en afmetingen van de te hijsen last.

Een veel voorkomende toepassing is ook het kantelen en transporteren van gelaste of geklonken secties in de scheepsbouw.

Gebruik

De platenhijsklem voor verticaal transport is voorzien van een hijs oog met een groot gat, waardoor het mogelijk is de klem direct aan de kraanhaak op te hangen. Bij toepassing van open kraanhaken is het wenselijk een voorziening te treffen, ter voorkoming van het uithaken van de klem. Men kiese bij voorkeur een klem, welke het te hijsen gewicht zo dicht mogelijk benadert.

Aanwijzing voor het hijsen

Alvorens de platenhijsklem op de plaat, etc. aan te brengen, wordt de roodgeverfde veiligheidspal in de open stand gezet (zie fig. 1). De klem moet dan tot de aanslag op de plaat worden geschoven.

Voorafgaande aan het hijsen moet de veiligheidspal tegen de veerdruk in naar boven, d.w.z. in de richting van het hijs oog worden gedruwd (zie fig. 2).

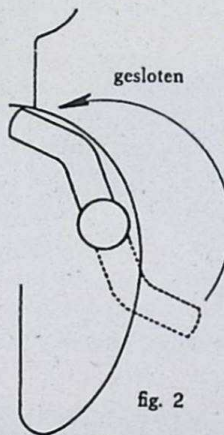

fig. 2

Voor horizontaal transport van platen

mogen wij Uw aandacht vestigen op de hiervoor afgebeelde modellen van platenhijsklemmen.

De klem is geborgd als de veiligheidspal tegen de aanslag ligt. De klem zit nu vast op de plaat en men kan met hijsen beginnen. Na beëindiging van het hijsen handele men in omgekeerde volgorde. In geval de veiligheidspal wat minder gemakkelijk lost, duwe men het hijs oog in de richting van de plaat gelijktijdig met het lossen van de veiligheidspal. Gebruik nimmer geweld en doe nooit meer dan één plaat tegelijk in verticale klemmen!

Moeten lange platen, profielen, e.d. worden gehesen dan past men bij voorkeur twee klemmen toe. De beste methode hierbij is, gebruik te maken van een balans of evenaar (zie fig. 3). Bij gebruik van een tweesprong mag de hoek tussen klem en plaat niet kleiner zijn dan 60° (zie fig. 4). Bij kleinere hoeken bestaat het gevaar, dat de klemmen losschieten.

In de zwarte tekening kunt U zien wat een vergroting van krachten er optreedt in de tweesprong, wanneer de tophoek groter wordt. Hier moet terdege rekening mee gehouden worden.

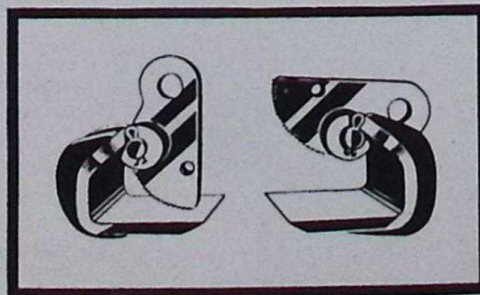

fig. 3

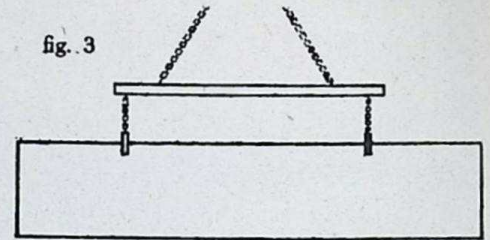
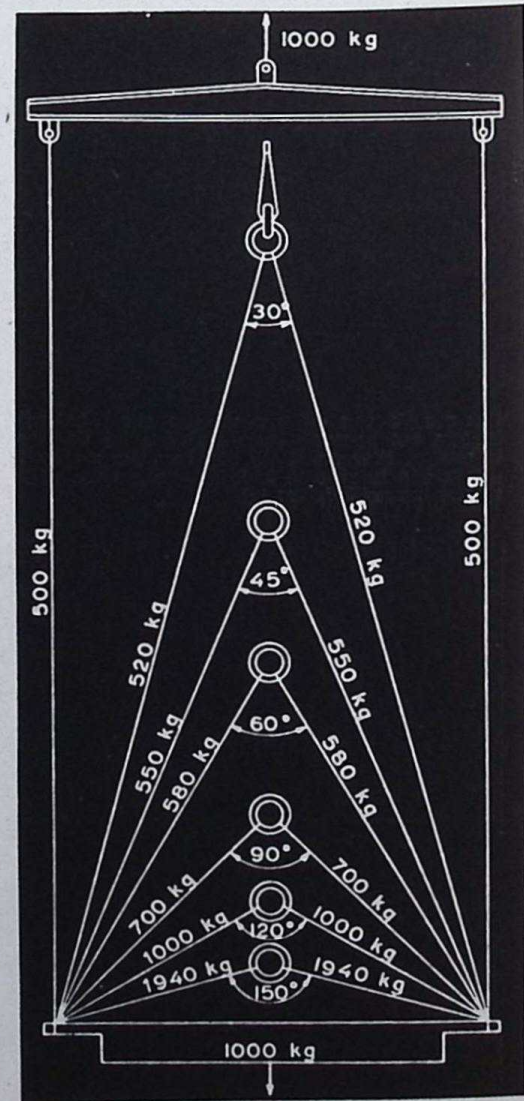
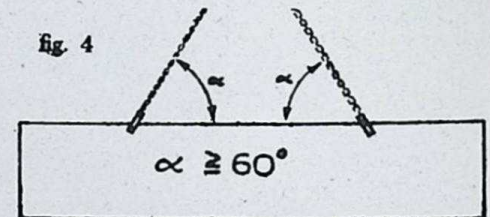

fig. 4

VEILIGHEID VOOR ALLES

Er worden dagelijks vele tonnen materiaal verplaatst. Op allen, die direct of indirect bij het hijswerk betrokken zijn, rust grote verantwoordelijkheid.

Tegenover uzelf, uw gezin, uw collega's en het bedrijf hebt u de verplichting een vaak moeilijk werk zo gewetensvol mogelijk uit te voeren.

Hengelen geeft zo'n rust

Dat zei die lasser tegen me. „Hengelen geeft zo'n rust”, zei de lasloodsbewoner. Ik zag het niet, zei ik tegen 'm. Nou, dan ga je eens met me mee, zei d'ie. 't Is goed voor je. Vooral voor zo'n kantoorfrik als jij. Bovendien gaat er een enorme rust van uit.

Ik liet me overhalen. Want mijn lasser wist een plekkie om van te kwijlen, zei d'ie. Hij wist dat plekkie alleen maar. 't Was een plekkie, waar je met het dikke end van je hengellat eerst de vis weg moet duwen, anders kan je dobber niet in 't water, zei d'ie. Op dat plekkie moet je stiekum achter een boom het deegje aan de haak doen, anders vreet de vis boven water je deegje al op. Verder zou hij met Jaap Muntz zien te regelen, dat we een Unimog met aanhanger kregen om de vis thuis te brengen.

Dat was dus allemaal voor mekaar. „Zorg, dat je morgenochtend om 4 uur gereed staat”. „Vier uur?” vroeg ik ontzet. „Tuurlijk, dat's nog rijkelijk laat. Denk om het voer. Voor jou en de vissen”.

De volgende morgen gingen we naar de Graafstroom om rust te gaan genieten. Om vier uur! Ik moest maar roeien, zei mijn lasser toen we in 't bootje stapten, dan kon hij de spullen al vast in orde maken. Ik roeide me een rotje, maar wou niet laten merken, dat ik het bijna afpikte. „Ho”, zei hij na een half uur, „hier ankeren”. „Nou al?” zei ik ijskoud, „d'r ging net zo'n rust van uit!” De boot moest aan stokken vastgelegd worden. Handig prikte mijn lasser een stok in de bodem, terwijl ik met de andere stok grote wolken bagger in het water veroorzaakte zonder de stok vast te krijgen. Een koe op de kant stond me hatelijk uit te loeien en lichte afkeurend zijn staart op. Dat was dat.

We gingen hengelen. Regelmatig ving mijn maat visjes. Mijn dobber bleef zo bewegingloos als een ingevroren stokvis. Wat dat betreft ging er een enorme rust van uit. 'k Hoefde alleen maar te zitten op dat harde, houten bankje. 't Ging steeds meer zeer doen, dat bankje. Verzitten hielp niet meer. 'k Mocht trouwens niet bewegen van mijn maat. Dat verjaagt de vis, zei d'ie.

'k Werd het zat. Omdat mijn maat geheel in 't vissen verdiept was, begon ik een gesprek met de koe, maar kreeg weinig wederwoord. Meer aanspraak had ik aan een stel eenden, maar mijn maat joeg ze weg. Dat verstoort de vis, zei d'ie. Verveeld tuurde ik naar mijn . . . Verroest, waar was die dobber? 'k Zag 'm niet meer. Allemensen, waar was mijn dobber? Ik pakte mijn hengellatje op en voelde nijdige rukken. Ik sprong op en begon wild terug te trekken.

Jan, zo heette mijn lasser, keek verbaasd mijn kant op. „Kalm, man, ga niet zo tekeer! Langzaam ophalen!” Trillerig gehoorzaamde ik, maar in mijn zenuwen had ik het simmetje een paar keer om het roertje van de roeiboort gewerkt. Ik peuterde het los. Mijn hengellat raakte overboord en werd door de vis weggetrokken. Jawel hoor, een machtige vissenrug zag ik even boven water komen. „Hierheen”, riep Jan, die een schepnet gereed hield. Ik struikelde over een potje met maden. De boot schommelde gevaarlijk, maar ik bleef overeind. Weer haalde ik en . . . voelde niks meer. Weg was de vis, een trillende hengelaar achterlatend.

Ja, hengelen geeft een enorme rust. Zeg dat wel. Er gaat iets van uit, dat je het

beste kunt omschrijven met . . .

„Mogge, heren!” zei een stem op de achtergrond. „Kunt U ze nog al vangen?”

't Was een agent. Aardige man, dacht ik. Vriendelijk en zo. „Nou, 't gaat wel hoor”, lichtte ik hem in, „mijn maat vangt best, bij mij lukt het minder. Weertje, hè?”

„Ja, best weertje. Mag ik de vergunningen van de heren even zien?”

Verstijfd van schrik zag ik, hoe Jan zijn vergunning liet zien. Mag ik verder voor mezelf houden, hoe ik de verandering van de bekeuring onderging? Naam en adres opgeven, beroep en zo?

't Kostte me een tientje. Maar dat vond ik niet erg. Ik had er tenslotte mijn rust voor gehad, nietwaar?

Judo-vereniging

Zeker, we hebben een Judo-vereniging. Al lang eigenlijk, want de oprichting dateert al van december 1967.

Tot nu toe hebben onze judo-enthousiasten weinig aan de dijk getimmerd. Ze wilden eerst een rustig beginnetje maken om te kijken of het zaakje levensvatbaarheid zou hebben. De aanloopperiode is nu ruimschoots achter de rug en 't is wat je noemt een hecht clubje geworden. Zelfs wil men het woord clubje in de toekomst weghebben en er club van maken. Met andere woorden: men wil er nu graag leden bij zien te krijgen. In het vervolg zult U daarom meer van deze vereniging gaan horen en er zal U iets verteld worden over deze fijne sport in het bijzonder.

Voorlopig volstaan we met dit nieuws: Leen Huizer werd op de onlangs gehouden districtskampioenschappen Judokampioen oranje band van Zuid-Holland. Wat dat allemaal betekent hoort U nog wel. Wilt U het eerder weten, dant kunt U 's woensdagavonds in de kantine gaan infor-

meren, want daar wordt dan getraind. Voorzitter Van Maren of secretaris De Weyer verstrekken U graag alle gewenste inlichtingen.

Damvereniging „Ons Genoegen”

Begin september is ook voor de dammers het nieuwe seizoen weer begonnen. Er is in die vereniging enkele avonden gespeeld voor de bordenbezetting voor het seizoen 1970/1971, maar intussen is ook de competitie van start gegaan.

Zij spelen in de Rotterdamse hoofdklasse met het volgende tental:

bord		bord	
1	G. Veldhuizen	6	M. van Brugge
2	A. Kanters	7	W. L. Humphrey
3	J. van Deelen	8	P. v. d. Wal
4	B. van Driel	9	J. Belder
5	A. Groenendijk	10	Chr. Bode

Zoals U wellicht weet, hadden zij enkele jaren geleden nog twee tientallen in de com-

petitie. Door verhuizingen en andere omstandigheden moesten diverse leden echter bedanken. Daardoor waren zij niet meer in staat om meer dan één tental op de been te brengen, ondanks het feit dat enkele mensen een paar open plaatsen hebben ingenomen.

Dit had tevens tot gevolg dat de minder sterke dammers bijna nooit in de competitie zullen spelen, tenzij U een handje komt helpen.

Wij zijn er nl. van overtuigd dat er onder U vele mensen zijn die thuis regelmatig een partijtje spelen en graag hun kennis van het damspel willen opfrissen of uitbreiden.

Heeft U interesse? Kom dan eens kijken. Er wordt elke maandagavond gespeeld in de benedenzaal van de kantine om half acht en alle gewenste inlichtingen worden U dan gaarne verstrekt.

Denk nu niet: „ik ben niet zo'n beste dammer, mij moeten ze niet". Daar gaat het niet om. Men wil alleen zoveel mogelijk mensen laten kennismaken met het mooie damspel en hier is dan de gelegenheid om er elke week weer meer van te leren.

Uitslagen Onderlinge Competitie 1969

Administratie	—	Mach. Fabriek	0-5 (N.O.)
Timmerloods	—	Combinatie	1-2
Mach. Fabriek	—	Timmerloods	4-1
Scheepsbouw	—	Koperslagerij	0-2
Lasloods	—	Administratie	1-1
Administratie	—	Timmerloods	5-2
Koperslagerij	—	Combinatie	1-1
Lasloods	—	Scheepsbouw	1-0
Mach. Fabriek	—	Koperslagerij	0-1
Combinatie	—	Lasloods	0-0
Scheepsbouw	—	Administratie	4-2

Standen Onderlinge Competitie

t/m 13 september 1969

1. Lasloods	10-17 (Kamp.)
2. Machine Fabriek	11-14
3. Scheepsbouw	11-14
4. Combinatie	11-11
5. Administratie	12- 8 *
6. Koperslagerij	10- 7
7. Timmerloods	11- 3

* 2 Winstpunten in mindering gebracht.

De kampioenen van de lasloods.

Gespeelde vriendschappelijke wedstrijden:

Koperslagerij	—	Electro	0-7
Boele comb.	—	v. Splunder	5-3
Koperslagerij	—	Keizer & Mess	4-3
Spaans elftal Boele	—	Bolnes Comb.	3-2
Combinatie	—	Sana My	2-3
Scheepsbouw	—	Scheidsrechters	4-2

PERSONALIA

In dienst getreden zijn:

- 1-8 B. B. M. Deflaoui, el. lasser
- 20-8 M. Rivera Rodriguez, hellingschipper
- 21-8 J. C. Opgenhaeffen, bedrijfsassistent (scheepsbouw)
- 22-8 F. Dorado Santano, koperslager
- 25-8 E. Lowes, leerling-metaalbewerker in de scheepsbouw
- T. W. Windsant, leerling-bankwerker
- 1-9 E. A. Vischer, el. lasser
- F. J. Spa, aanpikker/transporteur
- H. J. Liefhebber, technisch administratief medewerker (rekeningen afdeling)
- E. Preesman, jongste bediende (loonadministratie)
- J. L. Muns, bankwerker
- L. Huizenga, el. lasser
- K. W. Siertsema, el. lasser
- 5-9 G. Vidal Ares, koperslager
- J. M. Barroso Ramallo, ijzerwerker
- C. M. Garcia Gonzales, hakker
- B. Calo Piñero, hellingbediende
- M. Barrera Rodriguez, hakker
- A. Camarena Galan, el. lasser
- E. J. Lago Marquez, boorder
- J. Riveira Pardo, transporteur
- 9-9 F. Talaveron Alvarez, ijzerwerker
- 10-9 F. A. Loijenga, leerling-metaalbewerker in de scheepsbouw
- 15-9 C. A. H. Ponsen, electriciën

Naar militaire dienst:

- 12-9 A. Karel bankwerker
- 16-9 J. Velthuizen, kantoorbediende (rekeningen afdeling)

De dienst verlaten hebben:

- 20-8 H. van den Oever, bankwerker
- 21-8 J. Chazo Garcia, ijzerwerker
- 22-8 H. Scheepers, vlakwalser
- J. Fuentes Antelo, ketelmaker
- 27-8 A. Mouzo Mouzo, brander
- 28-8 Mej. A. L. Wortel, kantoorbediende (rekeningen afdeling)
- 31-8 Mevr. C. A. Veerman-de Koning, kantoorbediende (loonadministratie)
- A. van Drunen, bedrijfsassistent (werk-tuigbouw)

Mr. F. J. de Reus, Hoofd Personeels-zaken

- 1-9 A. Q. Seoane Abad, el. lasser
- A. Cordero Carregal, transporteur
- R. Cabrera Bailon, el. lasser
- T. den Breejen, werfautochauffeur
- 2-9 J. Medin Gabin, el. lasser
- 3-9 R. Cores Rey, hellingschipper
- S. Cores Rey, hellingschipper
- G. Lopez Bouso, el. lasser
- 5-9 J. Tuk, hulp-ijzerwerker
- 9-9 J. Stolk, draaier
- 10-9 B. Bozanic, praktikant (werktuigbouw)
- 12-9 P. H. Heiden, bankwerker

De heer C. Groen is sinds 1-9-1969 werkzaam bij onze dochtermaatschappij D. v. d. Wetering N.V. te Rotterdam.

Aanstellingen per 8 september 1969:

A. als baas: H. Heiden - koperslagers. K. Ooms - bankwerkers. C. van 't Woudt - lassers. B. als voorman: J. Dam - lassers. J. C. H. Dekker - lassers. H. Geene - hellingploeg. H. Heiden - ijzerwerkers. J. Otten - ijzerwerkers. F. Ouwerkerk - koperslagers (binnen). B. Wiekens - lassers. L. J. van Wijk - lassers. C. als kras: J. A. Broer - ijzerwerkers. J. F. Bijkerk - koperslagers. W. M. Heinen - koperslagers. P. van Helden - bankwerkers. J. Jelles, ijzerwerkers. J. P. Kievit - koperslagers. S. G. Liedorp - ijzerwerkers. O. Nilsen - hellingploeg. C. de Snoo - bankwerkers. G. Tichelaar - ijzerwerkers.

Geboren:

- 6-8 Birgitta Margaretha Barbara, dochter van de heer en mevrouw Van Hoorn-Rol
- 13-8 Hendrik Cornelis, zoon van de heer en mevrouw Van Geelen-Kroes
- 17-8 Patrick Adriaan, zoon van de heer en mevrouw Reints-Peeman
- 21-8 Peter J. H., zoon van de heer en mevrouw Pluister-Jansen
- 22-8 Remko Marcel, zoon van de heer en mevrouw Ten Bosch-De Vries

- 27-8 Martijntje, dochter van de heer en mevrouw De Haan-Huisman
- 30-8 Maria E., dochter van de heer en mevrouw Van Bodegom-Lalleman
- Deborah Cornelia, dochter van de heer en mevrouw Van Kaam-Monster
- 1-9 Susanne, dochter van de heer en mevrouw Van der Woldt-Voshol
- 6-9 Arie, zoon van de heer en mevrouw Prins-Noordzij
- Monique, dochter van de heer en mevrouw Buis-Roording
- 8-9 Pieter Leendert Adrianus, zoon van de heer en mevrouw Van Driel-Van de Ruit
- 9-9 Aaltje Helena, dochter van de heer en mevrouw Hempenius-Ritmeester

Gehuwd:

- 11-9 Mej. W. Huizer met de heer W. J. van der Graaf

IN MEMORIAM

Op 19 augustus 1969 overleed op 65-jarige leeftijd onze oud-werknemer de heer

C. VAN DER STEL

die van 28 februari 1919 tot en met 14 maart 1969 bij ons bedrijf werkzaam was als schaver.

Op 21 augustus 1969 overleed op 55-jarige leeftijd onze werknemer de heer

H. PREESMAN

die sinds 9 december 1939 bij ons bedrijf werkzaam was als ketelmaker.

Op 3 september 1969 overleed op 68-jarige leeftijd onze oud-werknemer de heer

T. A. DE WINTER

die van 16 juni 1952 tot en met 8 februari 1966 bij ons bedrijf werkzaam was als schaver.

Wij gedenken de overledenen als trouwe en toegewijde medewerkers en wensen hun familie kracht toe om dit verlies te kunnen dragen.